RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26040
Copyright: Admont, Benediktinerstift

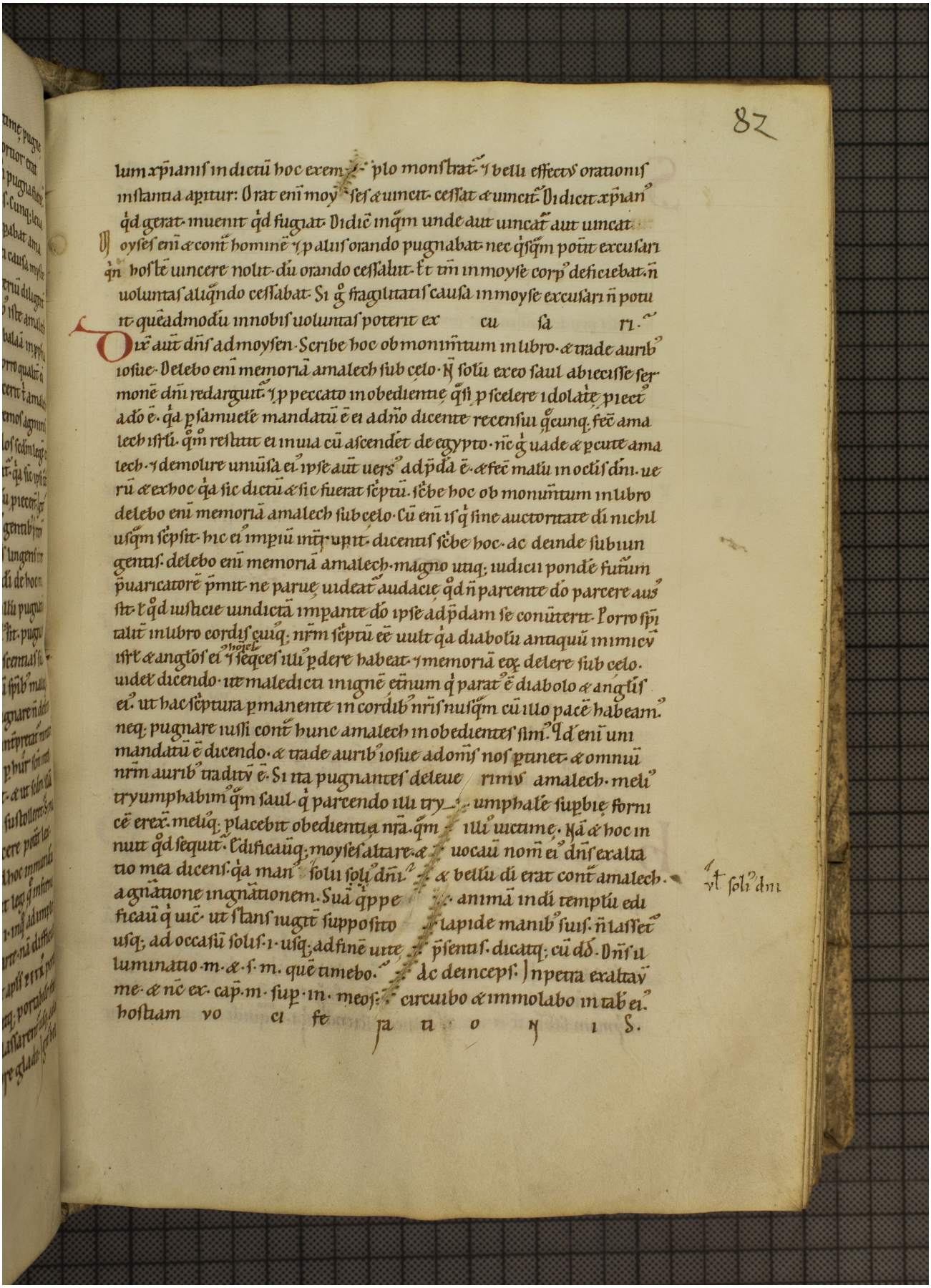

lum xpianis in dictū hoc exem- plo monstrat. ⁊ belli effectus orationis
instantia aperitur: Orat enim moy- ses & uincit. cessat & uincit. Vt dicit xpian⁹
q̄d gerat. muenit q̄d fugiat. Vt dicit. in q̄m unde aut uincat aut uincat
Vt moyses enim & cont hominē ⁊ p alius orando pugnabat nec q̄sq̄m potuit excusari
q̄n hostē uincere nolit. dū orando cessabat. Et tm in moyse corp⁹ deficiebat. n̄
uoluntas aliq̄ndo cessabat. Si ḡ fragilitatis causa in moyse excusari n̄ potu
it quēadmodū in nobis uoluntas poterit ex cu sa ri.

Dixit autē dn̄s ad moysen. Scribe hoc ob monimentum in libro. & trade auribus
iosue. Delebo enim memoriā amalech sub celo. Non solū ex eo saul abiecisse ser
monē dn̄i redarguit. ⁊ p peccato inobedientie q̄si p scelere idolatrie p iect⁹
ad dō ē. q̄a p samuele mandatū ē ei ad n̄o dicente recensui q̄cunq; fecē ama
lech isti. q̄m restitit ei in uia cū ascendet de egypto. nec ḡ uade & pcute ama
lech. ⁊ demolire uniūsa ei. ipse autē uers⁹ ad p̄dā ē. & fecē malū in oculis dn̄i. ue
rū & ex hoc q̄a sic dictū & sic fuerat septū. scribe hoc ob monimentum in libro
delebo enim memoriā amalech sub celo. Cū enim is q̄ sine auctoritate dī nihil
usq̄m sepsit. hic ei impiū imp̄ut. dicentis scribe hoc. ac deinde subiun
gentis. delebo enim memoriā amalech. magno utiq; iudicii pondē furūm
p uaricatorē p̄mit. ne paruę uideat audacię q̄d n̄ parcente dō parcere aus
sit. et q̄d iusticie uindictā impante dō ipse ad p̄dam se conūterit. Porro spi
ritū in libro cordis cuiq; nr̄m septū ē uult q̄a diabolū antiquū inimicū
isti & angelos ei ⁊ seqces illū p dere habeat. ⁊ memoriā ex delere sub celo.
uidet dicendo. ut maledictū in ignē eternum q̄ parat ē diabolo & angelis
ei. ut hac septura p manente in cordib⁹ nr̄is nusq̄m cū illo pacē habeam⁹.
neq; pugnare iussi cont hunc amalech inobedientes sim⁹. Id enim uni
mandatū ē dicendo. & trade auribus iosue ad omis nos p tinet. & omnū
nr̄m auribus traditū ē. Si ita pugnantes deleue rimus amalech. meli⁹
tryumphabim⁹ q̄m saul. q̄ parcendo illi try- umphale supbie forni
cē erex̄. meliq; placebit obedientia nr̄a. q̄m illi uicime. Nā & hoc in
nuit q̄d sequit. Edificauiq; moyses altare. & uocauit nomen ei dn̄s exalta
tio mea dicens. q̄a man solui soli dn̄i & bellū dī erat cont amalech. ut soli dni
a gnatione in gnationem. Sua q̄ppe animā in dī templū edi
ficauit q̄ uic. ut stans iugit suppositō lapide manib⁹ suis. n̄ lasset
usq; ad occasū solis. i. usq; ad finē uite p̄sentis. dicatq; cū dō. Dn̄s il
luminatio. m. & s. m. quē timebo. dc deincepsi. Inpetra exaltav̄
me. & nē ex. cap. m. sup. in. meos: circuibo & immolabo in tab ei.
hostiam vo ci fe ja tu o ny i s.